

ויעבר ה' על פניו ויקרא, אמר רבי יוחנן: אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, מלמד שנתעטף הקדוש ברוך הוא כשליח צבור, והראה לו למשה סדר תפלה. אמר לו: כל זמן שישראל חוטאין - יעשו לפני כסדר הזה, ואני מוחל להם. ה' ה' - אני הוא קודם שיחטא האדם, ואני הוא לאחר שיחטא האדם ויעשה תשובה. אל רחום וחנון, אמר רב יהודה: ברית כרותה לשלש עשרה מדות שאינן חוזרות ריקם, שנאמר הנה אנכי כרת ברית.

לבוש אורח חיים סימן תקפא סעיף א

קדיש שלם עם התקבל. אף על גב שבכל ימות השנה אין אומרים תתקבל אלא אחר תפלת שמונה עשרה, שכן הוא משמעות לשון צלותהון שפירושו תפלה, וסתם תפלה רצה לומר תפלת שמונה עשרה, שאני סדר הסליחות שנתקנו כולם על סדר התפלה של כל היום, כי הפסוקים שקודם הסליחות הם כנגד פסוקי דזמרה, והסליחות עם הי"ג מדות שאומרים בין כל אחת ואחת הם במקום תפלת י"ח, שעיקר התפלה הוא י"ג מדות, ואח"כ נופלין על פניהם כמו אחר כל התפילות ומסיימין ואנחנו לא נדע, לכך אומרים אחריהם קדיש שלם עם תתקבל כמו אחר גמר כל תפלות השנה.

רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק א הלכה א

מצות עשה להתפלל בכל יום שנאמר ועבדתם את ה' אלהיכם, מפי השמועה למדו שעבודה זו היא תפלה שנאמר ולעבדו בכל לבבכם אמרו חכמים אי זו היא עבודה שבלב זו תפלה,

השגות הרמב"ן לספר המצוות לרמב"ם מצות עשה ה

ומה שדרשו בספרי (עקב) ולעבדו זה התלמוד ד"א זו תפלה אסמכתא היא או לומר שמכלל העבודה שנלמד תורה ושתתפלל אליו בעת הצרות ותהיינה עינינו ולבנו אליו לבדו כעני עבדים אל יד אדוניהם. וזה כענין שכתוב (בהעלותך י) וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצורך אתכם והרעותם בחוצרות ונזכרתם לפני י"י אלהיכם והיא מצוה על כל צרה וצרה שתבא על הצבור לצעוק לפניו בתפלה ובתרועה והוא הענין שבאר שלמה ע"ה כמו שכתוב (מ"א ח דה"ב ו) בהעצר השמים ולא יהיה מטר וכתב רעב כי יהיה דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו אויבו בארץ שערויו כל נגע כל מחלה כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה.

רמב"ם הלכות תעניות הקדמה-מצות עשה אחת והיא לצעוק לפני ה' בכל עת צרה גדולה שלא תבא על הצבור

רמב"ם הלכות תשובה פרק ג הלכה ד

ונהגו כולם לקום בלילה בעשרה ימים אלו ולהתפלל בבתי כנסיות בדברי תחנונים ובכיבושין עד שיאור היום.

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ראש השנה סימן תקפא סעיף א

נוהגים לקום א [א*] א' באשמורת לומר סליחות ותחנונים ב א' ב' מראש חדש א' אלול ואילך ב' עד יום הכפורים. הגה: ומנהג בני אשכנז אינו כן, אלא ג' <א> מראש חדש ואילך א' מתחילין לתקוע אחר התפלה שחרית, ויש מקומות שתוקעין ג"כ ערבית; ועומדים באשמורת ד' לומר סליחות ה' ביום א' שלפני ר"ה;

שולחן ערוך אורח חיים הלכות תענית סימן תקסה סעיף ה

<ה> אין היחיד רשאי לומר שלש עשרה מדות דרך תפלה ובקשת רחמים, (יא) דדבר שבקדושה הם; אבל אם בא לאומרם (יב) ה דרך קריאה בעלמא, אומרם. הגה: (יג) וכן אין ליחיד ו לומר סליחות או ויעבור (מהרי"ל בשם א"ז).

משנה ברורה על שולחן ערוך אורח חיים הלכות תענית סימן תקסה סעיף ה

(יא) דדבר שבקדושה הם - ואין נאמר בפחות מעשרה: (יב) דרך קריאה - בניגון וטעמים... אין לומר קודם צוות לילה שום סליחות ולא י"ג מדות בשום פנים לעולם חוץ מביום הכפורים [אחרונים]: (יג) וכן אין וכו' או ויעבור - אף די"ג מדות כבר כתבו המחבר חזר ושנה הרמ"א בשם או"ז דאפילו סליחות לחוד ג"כ אין לומר ביחיד אבל האחרונים תמהו על עיקר הדין דלמה לא יאמר היחיד סליחות דהוא תחנונים בעלמא [י] והסכימו דסליחות בלא י"ג מדות יכול יחיד לומר

מחצית השקל אורח חיים סימן סח (הקדמה) האר"י ז"ל כו'. וכן כתב בספר חסידים כו' שגם הפסוקים כו'. וכתב הטעם כי על אלו הפסוקים שמזכרים קודם הקרוב"ץ ניתקן הקרוב"ץ, וא"כ הפסוקים שנאמרו ברוח הקדוש עדיפא מן הקרוב"ץ, ע"ש. וא"כ הוא הדין בפסוקים שקודם הסליחות יש לומר הפסוקים בנחת, דלא כמנהג העולם: